

ELISABETA
POPUȚE

Praf
de diamante
în extaz

EDITURA
CREATOR
BRAȘOV 2021

Cuprins

- 5 | Despre autoare
- 9 | Lacrimi uscate
- 10 | Roșu, alb și negru
- 11 | Vis de brumă
- 12 | M-am rugat la Soare
- 13 | și dacă
- 14 | Serenitate
- 15 | O, vino iar la mine!
- 16 | Spre deșert
- 17 | Hai să ne simțim infernali!
- 18 | Îngeri roz, cu suflete albastre
- 19 | Răpus de apus
- 20 | Neterminați de vremuri
- 21 | Îți voi deschide poarta, ție!
- 22 | Amor de toamnă târzie
- 24 | Mă topesc în tine fericit-distrusă
- 25 | Râu proaspăt, vechi, etern și nou
- 26 | Ne-am născut tabula rasa
- 27 | Floarea de foc
- 28 | Laleua mov
- 29 | Sărută-mă acum și taci
- 30 | Iubește-mi diminețile
- 31 | Lacrimi efemere în abis
- 32 | Prizonieri ai dragostei noastre
- 35 | Oh! Tu, sârmane Dionis
- 36 | Sărbătorind începutul
- 37 | Mă regăsesc în șoapte line
- 38 | Mă cert cu timpul meu
- 39 | Surăs ștregăresc
- 40 | Paradis și infern
- 41 | Scăldat de foc, de fum și mare
- 42 | Gânduri care se ating
- 43 | Dor
- 44 | Din văzduh coboară umbrele tristeții
- 45 | Unire prin adulmecări
- 46 | Din iubirea noastră izvora un nimb
- 47 | Sunt fluture rănit la o aripă
- 48 | Ghiociei peste care plouă

- 49 | Te vreau carnal și te iubesc
50 | Am chipu-nșepenit de vânt, de nori și frig
51 | Straniu chilipir
52 | Dulcea secundă de ceață
53 | Credem, sau mai așteptăm?
54 | În dimineața fericirii mele
55 | Să nu ne fure beznele!
56 | Gemând ușor, lasciv
57 | Iubitule, ai grijă de al meu gând
58 | Dansul sinapselor
60 | Privirea ta face dragoste cu privirea mea
61 | Îmi este dor de noi!
63 | Rochia mea albă din regatul tău
65 | Stropi de amintiri
66 | Pământul agitat de roșu
67 | Uite, a răsărit apusul!
68 | Unde e iubirea devenită veșnicie?
69 | Îmi sorb iubirile din stâncă
70 | Lapis Lazuli
71 | În așteptarea zilei și a nopții
72 | Din suflet îmi alung năpasta
73 | Alură de boss
74 | Cu diavolul în Paradis
75 | Lună plină
76 | Acum mă simt ca zeul Thor
77 | Alura de naivitate
78 | Mi-ai mângâiat sufletul gol
79 | Întinsă pe-un covor de frăguțe
80 | Cafea de și din vis
81 | Tristeți și bucurii
82 | Mărgele de mercur sparte-n râuri
83 | Să bem un pahar de raze de soare
84 | Ești infinitul în dorința mea
86 | Pleacă cu gândurile tale spre abis!
87 | Știi cât de mult doresc
88 | Învingătoarea primăvară
89 | A fost doar un vis
90 | Sărutul tău pe sufletu-mi pustiu
91 | Mire și călău
93 | Zumzăit de-albine în ierbile cărunte
94 | Iarnă care nu se mai luminează

- 95 | Joc nătâng
- 96 | Mirosind a eternitate
- 97 | Îngerul cu spada de diamant
- 98 | Iubire, tu mi-ai dat sens, nu vină
- 99 | Înger și povară
- 100 | Ultimeii trandafiri bordo plouați
- 101 | Spinoasa lacrimă
- 103 | Atinge-mă în visul meu răstălmăcit
- 105 | Himeră cu aripi străvezii
- 106 | Vecini în juvenilele pasiuni
- 107 | Dor de ochi împerecheați
- 108 | Mi-e dor de tine, de flori, de vânt
- 109 | Etern și efemer
- 110 | Ploaia sufletului meu
- 112 | Amintirea mea în alb și negru
- 113 | Cuvintele tale-s otrăvită spumă
- 114 | Eu și nimeni altul
- 115 | Început de sfârșit în Alpi
- 116 | „Dead end street”
- 117 | Iubire refulată
- 118 | Alter ego
- 119 | Vis plăsmuit în foc
- 120 | Întâlnire pe Neptun
- 121 | Vis de vară în decembrie
- 122 | Miroși a vânt nordic
- 123 | Fulgi de nea peste dor candid
- 124 | Soare masculin topit
- 125 | Cei cu plasture pe inimă
- 126 | Primăvară de vis
- 127 | Bați la poarta sufletului meu
- 128 | Amor rufian
- 129 | Magnoliu cu flori virgine
- 130 | Flacăra nestinsă
- 131 | Acolo unde durere nu-i
- 132 | Sfântă libertate
- 133 | Satul meu frumos
- 134 | Spre viitor
- 135 | Paradis înaripat
- 136 | Mister sihastru
- 137 | Lume-n ațipire

Lacrimi uscate

Nu, nu am zburat împreună spre zări,
Nu, nu am visat același regat de cântări,

Nu, nu am văzut aceleași culori,
Nu, nu am călcat pe aceleași cărări cu flori.

Da, doare, dar nu așa cum vrei tu,
Te-am dorit cu adevărat oare vreodată? Da și nu...

Eu am aripi mari străvezii albastre visate,
Tu, dorințe albe, dorințe infatuate.

Și totuși a fost cândva un „poate” ...
Plec plângând cu lacrimi reci și uscate.

Roșu, alb și negru

Cât de aproape eram să mă contopesc
cu gândul și zâmbetu-ți copilăresc,

ne veghea bolta roșie la apus,
stăteam acolo înmărmurită, tu erai dus...

Omniprezent și nicăieri,
vindeai ieftin vise, coșmaruri și păreri,

pasiuni roșii, înflăcărare,
promisiuni vechi, perimate,

păreai virgin, alb și nevinovat,
de Eros și erotism obsedat.

Cuvinte sacre îți stăteau pe limbă,
atunci credeam că ceva se schimbă,

acum însă trupul meu nimic nu simte,
cred că mi-a mai venit un dram de minte.

Vis de brumă

Privesc alb, pe geamul meu văd copaci
care ieri aveau crengile lungi ca negrele mistere,
eu mă gândeam la margarete și la maci,
visam lanuri de grâu, albine și miere.

Rochii roșii de mătase foșnind pe Avenue,
cupe de șampanie și dragoste cu glazură de căpșuni,
ah, e iarnă și pășesc având un déjà-vu
în sărbătoarea zilelor de luni.

Printre copacii argintii și plini de brumă,
gândindu-mă la tine, la Soare și la Lună,
descoperii că viața e-o cutumă
înconjurată de-o basmică cunună.

M-am rugat la Soare

Lucea ca un foc alb de diamant
pe bolta albastră de corbi pătată
era puternic, neprihănit și elegant,
îmi era prieten, mamă, tată...

Așa lucea Soarele fugind spre apus
cu mine-n brațe în costum portocaliu,
zâmbindu-mi dulce cocoțat acolo, sus,
eu mă simțeam un alintat copil zglobiu.

Și acum îl las să mă sărute, și-l privesc
cu gând adulterin,
peste tot îl simt, zâmbesc
cu fața mea curată și gândul senin.

Și dacă

Ascult un cântec sacadat de greierii boieri,
azi a fost așa, ieri tot așa, și alaltăieri,

gânduri citoresc mereu, da, te iubesc
și în uitări ușor glumesc,

pun un pas frivol pe nori și-un ascuns gând,
un braț care mă prinde de... oricând,

„Și dacă ramuri bat în geam”,
cu Eminescu sigur sunt de-un neam.

Serenitate

Simt pace în dezordine și chaos,
îmi pasă, da, dar parcă nici nu-mi pasă,
iubesc, dar mă și detașez cu patos
când chinul mă cuprinde și mă lasă.

Și vorba grea e un lătrat lunatic,
iar sufletu-mi – un cuib de ape, alb,
ai vrea să te mai rog, dar ești apatic,
iar pieptu-mi este gol, frivol și dalb...

Calc printre răni pășind peste lumină,
mă contopesc cu nourul albastru,
din suflet eu surâd în dulcea-mi tină
când inima mi-e caldă iar gândul mi-e sihastru.

O, vino iar la mine!

Ca doi vikingi noi ne plimbam mână în mână,
îmi sărutai buzele lung și cald,
Luna ne privea ca o rea stăpână
peste flori albe cu frunze de smarald.

Tu respirai rapid, și zgomotos
viața albastră îți curgea prin vene,
beam în întuneric, iar tu, bărbat frumos,
mă priveai galeș printre gene.

Ajunși în cămăruța mea în grea tăcere,
pierdut ai fost, trist și speriat,
eu ți-am dat vin și vorbe înmuiate-n fier
după care, absent și beat, tu te-ai culcat.

Te-am alungat apoi cu ochii triști
plini de văpăi, lumini și umbre,
păream doi neșlefuiți artiști
cu vise amestecate, tulburi, sumbre.

Tu ai plecat zâmbind grotesc în zori,
în timp ce din priviri eu ți-am șoptit,
strângându-te la piept cu boreali flori:
„Străine, tu revino, căci sufletul tău e rănit”.

Spre deșert

Paradis sub genunchii albi și goi,
inimă din corpul nimănui
printre speranțe și vise cu semn de întrebare.

Rouă-n păr, praf pe picioare,
oh, „baby”, ne-am întâlnit în viitor
în verdele toamnei, prin răbdarea ploii.
Hmm... voi pleca totuși spre deșert
ca să găesc răsăritul când soarele apune.

Hai să ne simțim infernali!

Hai să sorbim vin de o mie de ani,
pentru că buzele mele strigă numele tău înroșit
de accentul greșit dintr-un moment prețios.

Suntem diferiți în la fel,
să lăsăm opusul să cadă pe pietre reci și moi,
să trăim momentul neîntrebărilor,
între săruturi și îmbrățișări!

Lasă noptea să urce între noi, avidă,
ca să pot vedea ce nu e de văzut,
printre flăcări tribale dansând într-un nou început,
pentru a putea primi și oferi dăruirea.

Dragoste să facă mințile noastre,
să le lăsăm să se înfrunte în orbire,
în timp ce noi vom sorbi vinul ca sângele de taur.
Hai să ne simțim infernali în cerul divin!

